№ 44, თბილისი, 1942 წ. დეკემბერი. გამოცემის წელი XIX. გამომცემლობა „კომუნისტი“ ფასი 50 კ.

ნიანგი

28/I 1943
5
№ 12

ფაშისტური „წესრიგით“

მიუხედავად იმისა, რომ გერმანიის არმიას უდიდესი ზარალი მოსდის და უწესრიგოთ გარბის სტალინგრადის ფრონტიდან, ჰიტლერი და მისი დამქაშები ყოყოჩური ტრაბახით აცხადებენ: სრული წესრიგით ვიხევთ უკანო.

გაზეთებიდან

ნახ. დონისა

ფრონტისაკენ.

ფრონტიდან.

„უკანასკნელი საათი“

„უკანასკნელ საათს“ კვლავ გახმიანდა ნარიალი
ჩვენ, უკუღმა მობრუნდა მტრისთვის ომის ბორბალი:
მტერს რომ ცეცხლი არგუნა, სასიკვდილო ნაკ ჰკრა
ილეწება მტერი შიგ ვით წისქვილში ხორბალი:

თითქო დონი აზვირთდა, თითქო ვოლგა ადიდდა,
თერგის კლდეებს მიამსხვრევს და მტერს მიერეკება
დარტყმა კავკასიიდან, დარტყმა სტალინგრადიდან,
ზეციდანაც თოვლ-ყინვა მტერს ესობა ეკლებად!

ჩვენ სიცოცხლეს ვაფასებთ [illegible] ყოველ გარეულში:
მაგრამ გულჩვილობისთვის გულმა კარი დაკეტა
ჩვენი გული გაკაჟდა მშობელ მიწის დაცვაში
მტერი თუ იჟლიტება, ეს მან დაიმსახურა!

რა გინდოდათ ვოლგასთან, რაინელო [illegible]?
რად ეწვიეთ დონის ველს რბევითა და თარეშით?
კავკასიის კალთებზე თქვენ რა უნდა ეძებოთ?!
ვინ გაგახედათ, ვინ გთხოვათ მოსვლა ამ ჩვენს მხარეში?

ჩვენს მიწა-წყალს სისხლიან ხელით წაეპოტინეთ
თქვენი ლეშით გაძღება ჩვენი ქვეყნის მთა-ველი!
სისხლის ფასად დაგიჯდებათ მისი თითო მტკაველი,
სადაც ახლა გდიხართ და სულთმობრძავნი ხროტინებთ!

შებრალებას ნუ ელით, ჩვენ ეს გრძნობა დავხურეთ
ჩვენ, ორივე ზნედ გვაქვს შურისგება მტრისადა
ახლა თუ იჟლიტებით — თქვენ ეს დაიმსახურეთ.
„ვინც ჩვენ არ შეგვიბრალა, შევიბრალოთ რისადა?“

თქვენ შურმა და სიხარბემ ისე [illegible]
რომ ვერ [illegible] ველარსად ძალა თქვენი დამხსნელი,
[illegible] დაჰკრავს [illegible] ხალხთა [illegible]
„უკანასკნელ საათის“ ჟამი უკანასკნელი!

ა. აბაშელი

მშობლიურო უკრაინა!

ხალხთა შვების ჟამი დადგა
სანატრელი, საოცნებო:
გიხაროდეთ, ხსნას ელოდეთ,
უკრაინის დებო, ძმებო!

საბჭოეთის გმირმა ჯარმა
ბარბაროსებს დასცა მეხი,
დაჩაგრულთა დასახსნელად
თქვენს მიწაზე შედგა ფეხი.

ზღვა სამარედ იქცა მტრისთვის
მიწა-სისხლის ნაგუბარად.
სიკვდილს ვგზავნით სიკვდილისთვის,
მიაქვს ტყვიას და ყუმბარას!

მტერი გატყდა საზარელი
და სისხლისგან დაიცალა.
ზღვად დაიძრა დასავლეთით
უძლევ[ელ]ი ქვეყნის ძალა!

[illegible] ფერფლში დაფარული
არ ჩამქრალა თქვენი კერა.
არ ჩამქრალა უკრაინა.
ვით შევჩენკოს ჩანგის ჟღერა!

თქვენს გმინვას და გულის წყრომას
შურისგების რისხვა ჰქვია.
დასცხეთ მკვლელებს, სისხლის მსმელებს,
დაახალეთ ზურგში ტყვია!

დე, სამარედ იქცეს მტრისთვის
მიწა-სისხლის ნაგუბარი,
სიკვდილს ვგზავნით სიკვდილისთვის
ცეცხლით, ტყვიით და ყუმბარით!

ალიო მაშაშვილი

აბა, მითხარ რომელია?

ერთი ვინმე გენერალი
უკან უკან მძრომელია,
თავს უტეხენ აფრიკაში
აბა, მითხარ რომელია?

ეშმაკების მუშა არის,
ყაჩაღების მშრომელია,
ხული მცდის მკვლელობაში
აბა, მითხარ რომელია?

როგორც მისი „ფიურერი"
სისხლით გაუძღომელია,
ქურდია და მტაცებელი
აბა, მითხარ რომელია?

წინ თუ არვინ დაუხვდება
მარდი, დაუდგრომელია,
თუ დაუხვდა—„ზურგიბაკენ"
აბა, მითხარ რომელია?

მისი ნაკლი და ზარალი
ახლა განუზომელია...
თვითონ ნაკლი და ზარალი
აბა, მითხარ რომელია?

ცრუა. მოხდეს ინგლისელი
არ იძახის—მომერია
ვითომ ესეც ნომერია!
აბა, მითხარ რომელია?

დალეწეს და ახლა ხახლში
გამოქცევის მდომელია,
მაგრამ ტყავს ვერ წამოიღებს
აბა, მითხარ რომელია?

საგიჟეთში გადაჯდება
დღეს რომ ტანკში მჯდომელია,
(„ფიურერიც" აქა მჯდ.რა)
აბა, მითხარ რომელია?

უკან უკან მძრომელია,
სისხლით გაუძღომელია,
ყაჩაღების მშრომელია
აბა, მითხარ რომელია?

მთაწმინდელი ვასილი

ნახ. ი. კროტკოვისა

როგორ გამოიყურება გერმანელთა მთავარი შტაბი სტალინგრადსა და აფრიკაში მარცხის შემდეგ

სიცილია

„სიცილიაში აჯანყებები დაიწყო. აჯანყებულთ იტალიის ჯარისკაცები მიემხრნენ."

გაზეთებიდან

ცნობილია, ერთ-ერთ კუნძულს
სიცილიას ეძახიან.
ნეტა იქ დღეს ვინ იცინის,—
როცა სისხლს და ცრემლსა ღვრიან?..
მართალია ამ ბოლო დროს
იცინოდნენ ფაშისტები,
ბრძოლის ველზე მათგან ბევრჯერ
დახოცილთა დადგა მთები...
დღეს კი, როცა ხალხი გრგვინავს,
არ იცინის სიცილია,
ყველა ამბობს: ფაშიზმს როგორ
დავემონოთ, სირცხვილია!
უნდა მოვსპოთ მისი ფესვი,
ფაშისტები არ გვწამს,—არა!
კმარა, ჩვენი სისხლი დღემდე
რაც იმათგან დაიღვარა!
დრო დადგება,—სიცილია
მალე გულით გაიცინებს,
რადგან ხროვა ფაშისტების
სახტიკ მსჯავრს ვერ აიცილებს.

ფარნა ქვემოხაური

ნიშა ცხენი

პოზიციის უკანა ხაზზე, თხრილში სამი გერმანელი ჯარისკაცი ლაპარაკობს.

— გაიგეთ?—ეკითხება პაჭუა შულცი დანარჩენებს.— გუშინ ჩვენი ნაწილის შტაბის უფროსი მოუკლავთ.

— მართლა? გენერალი ფშუტენბერგი მოუკლავთ? სად მოუკლავთ, ის ხომ ოკუპირებულ დაბაში იყო?

— ჰოდა დაბაში მოუკლავთ, როცა ის თავისი ნიშა ცხენით სეირნობდა.

— რა პირობებში?—ეკითხება მას ხნიერი ჯარისკაცი—ქერა ჰანსი.

— ისე, სეირნობდა თურმე ბაღის ბოლოს. უცბად შესძახეს:—ჩაძაღლდი შე არამზადავო! მაშინვე ორმა ხელყუმბარამ დაიგრიალა და ფშუტენბერგი ცხენიანად ნაფლეთებად იქცა.

— ცხენიანად?

— ცხენიანად.

— საწყალი, ძალიან მწყინს,—გულდაწყვეტით აცხადებს ჰანსი.

— მართლა გწყინს? — ეკითხება გაკვირვებული შულცი.

— მართლა, გულწრფელად მწყინს, მეტად კარგი იყო.

— რას ლაპარაკობ ჰანს?—მისი ქება არ გამიგია, ნუთუ მართლა კარგი იყო?

— პირდაპირ იშვიათი: ერთობ გონიერი, სწრაფი,—მერე როგორი ცნობა იცოდა: თუ შეგატყობდა, რომ მტერი არ იყავ, მოგეალერსებოდა, ხედავც რომ შემჯდარიყავ—სიამოვნებით გატარებდა.

— საკვირველია, სხვები ამბობენ პირდაპირ ძაღლის ხასიათი ჰქონდაო, შენ კი აქებ.

— როგორ არ უნდა ვაქო თუ ვიცი, რომ სიმართლეა. ამას წინათ მის გვერდით მომიხდა დგომა, უცბად ფეხი გამომიშვირა, ვხედავ ხედ ნალი აღარა აქვს,—მაგრძნობინა:—დამჭედეო,—მე კ ავიღე და დავჭედე.

ამბის მომთხრობი პაჭუა შულცი უცბად გადიხარხარებს.

— რას როშავ ჰანს, გენერალმა ფეხი გამოგიშვირა და შენ კი დაჭედე? რა ენაკვიმატი და ავყია ლაპარაკი იცი,—ფშუტენბერგი დაჭედე?

— ფშუტენბერგი კი არა, ცხენი, ნიშა ცხენი დავჭედე.

ყველანი გულიანად იცინიან. პაჭუა შულცი გაკვირვებული ეუბნება:

— კი მაგრამ ცხენი რა შუაშია? ჩვენ ვლაპარაკობთ გენერალ ფშუტენბერგის მოკვლაზე.

— გენერალი რა შუაშია?—მიუგებს გაბრაზებით ქერა ჰანსი,—კარგად უქნიათ, რომ წაუძაღლებიათ ის ყაჩაღი არამზადა,—მე მწყინს, რომ მასთან ერთად, ნაფლეთებად უქცევიათ ცხენი, რომელზედაც ის იჯდა.

ფარხადანი

დაკვირვებით ისის

ნახ. კ. პირადოვისა

— ცივა, ფრიც. რატომ არაფს არ გვაძლევს ჩვენი სარდლობა, რომ შევგვახუროს?

— ისედაც შევხურდებით, არაფი აღარაა საჭირო!

— მაინც?

— კონტრშეტევაზე გადავყევართ და წითელი არმია თვითონ შეგვახურებს.

სვლა გვერდებით

სტალინგრადთან სტიკი დამარცხების შემდეგ ჰიტლერმა გადააყენა გერმანიის არმიის მთავარი შტაბის უფროსი გენერალი გალდერი და მის მაგიერ დანიშნა გენ. ცეიტლერი.

გაზეთებიდან

ნახ. გ. ლომიძისა

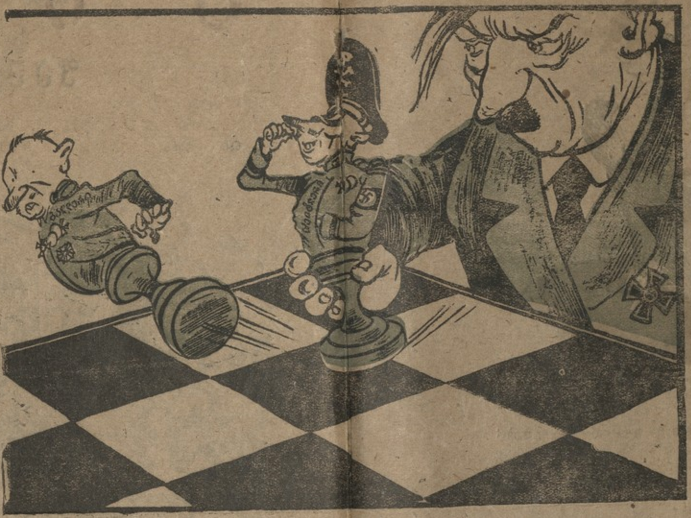

ჰიდრავლიკურად მიხდის საქმე აიბრიუყვეზე აგებული,
სცვლის ფიგურებს ყოველ სვლაზე, მაინც რჩება წაგებული.

დაკარგული პირველობა

მარდი რბენის სფეროში ნურმი ქველობდა,
მსწრაფლ გაქცევის შეჯიბრში ის მუდამ პირველობდა.

გვახსოვს აბისინია, გრაციანის ჯარები,
ვერ წვდებოდნენ გაქცეულ თვით უდაბნოს ქარები.

საბერძნეთის ფრონტზეც ხომ თავი მან ისახელა,
(რა რეკორდი დაჰკარგა! გვენანება გამხელა.)

ერთის სიტყვით „სპორტსმენი" იყო გასაკვირველი,
ფრონტიდან გაქცევაში უმარდი და პირველი.

მაგრამ ბედი „უპირო ამრევია კვალისა,
არც მას შერჩა გადახდა ამ სოფლის ვალისა."

კონკურენტი გაუჩნდა ერთი არა მრავალი!—
ზურგამწვარი ფრონტზე და უკან სწრაფად მავალი.

ჯერ იყო და რბენაში სურვილდაუცხრომელმა
მას სირცხვილი აჭამა გენერალმა რომმელმა.

რომ გაიქცა ფრონტიდან ახლოს მიუკარები,
სულ უკან მოიტოვა იტალიის ჯარები.

მუსოლინის გულში რომ ამ მარცხი შურს ჰბადებდა,
რა იცოდა ბედი თუ ახალ მარცხს უმზადებდა!

ბედი ხრაკავს მუსოლინს, ით გოიას კარდალი,
მოემატა მეტოქედ მას მეორე სარდალი.

გრაციანი რა იყო, ან ვინ არის რომმელი?
ბრაუხიჩის სწრაფლ სრბოლას შეედრება რომელი?

ვორონეჟის ფრონტიდან ის რბიან ფრიცები,
რომ რეკორდსმენ რომმელს გულში შურს აღვიძებენ.

გრაციანის რეკორდს კი აქ ვინღა ახსენებს?
დაღვრემილა მუსოლინ, ბიღმა აღარ ასვენებს.

„გამარჯვების" ალამი ბედმა შავად დაჰქარგა,
აფსუს, რა პირველობა, რა რეკორდი დაჰკარგა!

ს. იხარიძე

მყიდველობითი უნარი

იტალიურ გაზეთ „ჰერიკანოს" რედაქტორის ბინაზე მისი მეგობარი—პროფესიით ეკონომისტი მოზეტო შევიდა.

მოზეტო, მიუხედავად იმისა, რომ ტრადიციულად კიდევ აგრძელებდა „პორიკანოს" რედაქტორთან მეგობრობას, მაინც კრიტიკულად იყო განწყობილი ფაშისტურ რეჟიმისადმი.

მეგობრებმა ბაასი გააბეს.

როცა ისინი საუბრობდნენ, რედაქტორის ბინის ქვედა სართულში,* რომელიც სასურსათო საწყობს წარმოადგენდა, ვეებერთელა რიგი იყო გამართული. მყიდველებს თან ფასები უძვირდებოდათ და ეს მათ ანერვიულებდა; თან გული მოსდიოდათ გამყიდველის აშკარა თაღლითობაზე—პროდუქტების აწონის დროს. ბოლოს მოთმინებიდან გამოსული მომხმარებლები მისცვივდნენ გამყიდველს და ლახათიანად მიბეგვეს.

რედაქტორი და ეკონომისტი სამეურნეო საკითხებს შეეხნენ:

— იტალია ჩიხში მოექცა. იგი უდიდეს კრიზისს განიცდის,—თქვა მოზეტომ.

— გადავიტანთ,—გაამხნევა რედაქტორმა.

— ხალხი გატყდა. ხალხი გმინავს. ეკონომიურმა დაცემამ ლამის სულიერადაც დასცეს..

— აჭარბებ, მეგობარო, მართალია სიძნელეები გვაქვს, მაგრამ პროდუქტები მაინც მოიპოვება.

— უკანასკნელ მარაგს ვხარჯავთ. ამასთან ერთად, მოქალაქეები ისე გაღატაკდნენ, რომ სულ დაიკარგა მყიდველობითი უნარი.

— არა მგონია, მაგაში ვერ დაგეთანხმებით.

— სინამდვილეა.

— შევამოწმოთ პრაქტიკაში და დაგარწმუნებ, რომ მყიდველობითი უნარი ჯერ კიდევ დიდია ჩვენს ქვეყანაში.

— შევამოწმოთ.

იქვე ჩავიდნენ ქვედა სართულში. რედაქტორი რამდენიმე წუთის წინად მიბეგვილ გამყიდველს შეეკითხა:

— როგორია, ძმობილო, მოქალაქეთა მყიდველობითი უნარი?

— უნარი?

— დიახ, უნარი.

— დიდი, ძალიან დიდი... — დალონებული კილოთი წარმოსთქვა გამყიდველმა და „დაზილულ" გვერდზე ხელი მიიფარა.

მედუზა

გერმანიის საკონცენტრაციო ბანაკში

ნახ. დონისა

— შენ რაზე დაგაპატიმრეს ვალტერ?

— ლაპარაკისათვის: ერთ დღეს, მოთმინებიდან გამოსულმა, საჯაროთ დავიწყე ფაშისტების ლანძღვა. შენა?

— მე დუმილისათვის,—როცა ჩვენში ჯარის ნაწილში ჰიტლერი მოვიდა, ყველა აღრიალდა: —„ჰაილ ჰიტლერ! ჰაილ ჰიტლერ!"— მე კი ვდუმდი.

ეს ასი და სხვა ათასი

„ინგლისელებმა ტყვედ ჩაიგდეს ასი იტალიელი გენერალი".

გაზეთებიდან

იტალიის გენერლები
მებრძოლები ერთობ ცხარნი,
აფრიკაში ინგლისელებს
ტყვედ ჩაჰბარდნენ, ვითა ცხვარნი.

განა ერთი, განა ორი?—
გენერალნი ...
უზუსტესი ...
მათი რიცხვი იყო ასი.

რეკორდია, ...
ვის უნახავს ამის მსგავსი?
ეს ჩერჩილმა რომ გაიგო
დაიძახა: „გატყდა ნავსი.

წყალწაღებულ ჰიტლერისთვის
იტალია იყო ხავსი,—
„ლერძი" მათი გადიმტვრევა,
ეს ერთი და სხვა ათასი."

მუსოლინი თავში იცემს:
— „ეს რა საქმე მომივიდა;
ვიკვეხნიდი: გენერლები
იბრძოლებენ ლომივითა.

მოკავშირე არიელებს
მე რა პირით ვუთხრა ესა,—
სამუდამოდ შემარცხვინეს
თავზე ლაფი დამასხესა!.."

მაინც „ფიურერს" მისწერა:
სხვა გენერლებიც მყავანო.
გულში კი ასე მფიქრობდა,
ისინიც მაგათ მგვანანო.

მურმანი

ზუსტი შეფარდება

ნახ. დონისა

გერმანელი გენერალი — რამდენი კაცი იყო გაგზავნილი იმ ხეიზის დასაკავებლად?
— იმდენი, რამდენიც დაიღუპა.

გერმანელ პოლკოვნიკის დღიურიდან

ორშაბათი დღე გათენდა
ჩემთვის ძლიერ ცუდი დარი,
ჩემი პოლკი შეიფერთხა—
უმრავლესი ჰყრია მკვდარი.

სამშაბათმა უარესი
პირზე პირი დამიმატა,
ჩემი შტაბი ხელყუმბარით
სულ ჰაერში გაიტანა.

ოთხშაბათს ისევ ვიგემე
მე დამარცხება ახალი,
ხუთშაბათს სულმთლად დავკარგე
რაც კი გამაჩნდა ალალი.

პარასკევს და შაბათს იყო
ბრძოლა კიდევ უფრო ცხარი,
და ჩემს პოლკში ეხლა მხოლოდ
ერთი ასეული არი.

დღეს კვირაა—პატაკსა ვწერ,
ვაწრიპინებ კალმის წვერსა,
ნეტავ როგორ გადაურჩე
განრისხებულ ფიურერსა?!

გ. გრიგალიძე

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მოქმედების თავისუფლება

ნახ. გ. ისაევისა

პეტენმა სთხოვა ჰიტლერს მისცეს ვიშის მთავრობას მოქმედების თავისუფლება.

ჰიტლერი: ამაზე მეტი თავისუფალი მოქმედება რათ გინდა ფილიპ, ხედავ რა ფართოდ აქნევ ხელებს!
პეტენი: თქვენი წყალობა ნუ მომაკლოს, ფიურერ!

ჩააბარა და ჩაბარდა

ფონ—ჰერინგმა, ფონ ღრუტუნბერგს საჭურველი ჩააბარა
და თან მკაცრი ინსტრუქციით მას შემდეგი დაავალა:
—„უდიდესი ნდობის ღირსად შენ გცნობთ მე და ფიურერი,
ისე წადი რომ ხიფათი არ შეგემთხვეს არაფერი:
ამ ვაგონთა ეშელონებს შენ ხომ ხედავ ჩამწკრივებულს?
ხუთი ათას ქვემეხს ვტვირთავთ შიგ—კრუპპისგან დამზადებულს,
სამ მილიონ ცალ ჭურვსა და ექვს მილიონ თოფის ვაზნას
ვაწყობთ ყუთით ვაგონებში—ფრონტისათვის გასაგზავნად.
ათასობით ტყვიამფრქვევებს, ნაღმტყორცნებს და ავტომატებს
გატანთ და თან ამ ძვირფას ტვირთს ამ წუთშივე დაუმატებთ
აურაცხელ მოტოციკლებს და ავტოებს—ახალ მარკის:
სარკესავით კრიალას და შეჭოწმებით ყველა ვარგისს...
დაიხსომე, რომ უკლებლივ აქ მოთვლილი ტვირთი სრული,
არის წითელ არმიისთვის უმტკიცესად გამიზნული.
წაჰყვები და, როს ჩაიტან შენ, ამ ძვირფას ანაბარებს,
ამის შემდეგ სტალინგრადთან ჩვენს საწყობებს ჩააბარებ“.

— : —

გაიფხორა ღრუტუნბერგი „აღჭურვილი დიდის ნდობით“,
წამოიღო საჭურველი, მოიტანა მან მშვიდობით,
თავი მოაქვს ვაჟკაცად და ფიქრობს:—„ჯილდოს ღირსი კი ვარ,
რომ უკლებლივ შევასრულე ფიურერის დირექტივა!
მერე რა დროს? როცა წითლებს მოაქვთ ჩვენსკენ რისხვის ზვავი,
და უძლეველ არიელთა ფერფლისაგან დგება ხვავი.“
დაფაცურდა, გადმოტვირთა, ვით ჰერინგმა დაავალა,
და... დანიშნულებისამებრ მან უკლებლივ ჩააბარა...
ჩააბარა, მაშ რა ექნა, როცა ბედი დაეთარსა?—
ჩააბარა და თვითონაც ტყვედ ჩაბარდა წითელ ჯარსა.

ომარი მეღვარიძე

ხმა ერისა

ნახ. დონისა

— მე „პარიზს“ ვყიდი—საღამოს გაზეთს და, ამისიც მერცხვინება,
ლავალმა კი მთელი საფრანგეთი გაჰყიდა...

ნუგეში

ნახ. დ. რიონელისა

— ფრიცს დააგვიანდა. ხომ არ დაიკარგა ნეტავი?
— ხმევთა. ჯერ არ დაუნიშნავთ ოკუპირებულ ქალაქის ბურგომისტრად.

სარედაქციო კოლეგია.
Сатирико – юмористический журнал „Нианги“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 28 ტელ. 3-10-49
ხელმოწერილია დასაბეჭდად 1943 წ. 13/I. ამხ. ლ. პ. ბერიას სახ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. № 28. გამოც. № 73 შეკ. № 1.346 უე 0254